

UZASADNIENIE

W dniu 27 marca 2018 roku do Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim wpłynął pozew powoda D. T. przeciwko (...) w W.. W pozwie tym powód żądał zasądzenia kwoty 14.648,34 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 750 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż jest cesjonariuszem wierzytelności przysługującej w stosunku do pozwanego z tytułu odszkodowania za uszkodzenie samochodu M. (...) o nr rej. (...) w związku ze szkodą komunikacyjną nr (...). Szkada została spowodowana działaniem sprawcy zdarzenia, któremu ochrony OC udzielało b. towarzystwo (...). (...) S.A. działające jako agent pozwanego wypłaciło poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 5.491,51 zł. Odszkodowanie to nie uwzględnia rzeczywistych kosztów napraw. W ocenie powoda odszkodowanie należy podwyższyć o kwotę 14.648,34 zł. Ponadto powód dochodzi kwoty 350 zł zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy oraz kwoty 400 zł kosztów holowania (k. 3 – 8).

W odpowiedzi na pozew pozwane (...) w W. nie uznało powództwa i wniosło o jego oddalenie.

W uzasadnieniu pisma pozwany nie kwestionował swojej legitymacji biernej. Pozwany twierdził, iż wysokość żadanego odszkodowania jest niczym nieuzasadniona (k. 31 – 40).

Pismem z dnia 30 kwietnia 2018 roku pozwany uznał, żądanie pozwu w części dotyczącej żądania zwrotu kosztów 400 zł – holowania pojazdu i przedstawił dowód spełnienia tego świadczenia (k. 49 – 51).

Pozwany pismem z dnia 4 maja 2018 roku cofnął powództwo w części dotyczącej kwoty 400 zł (k. 53).

W toku procesu strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 lutego 2018 roku o godzinie 18.55 w miejscowości B. doszło do uszkodzenia pojazdu marki M. (...) [W 204] o nr rej. (...), który najechał na koło, które odpadło od samochodu marki D. (...) o nr. rej. (...) -1 ubezpieczonego w białoruskim towarzystwie ubezpieczeniowym. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległy przedni zderzak, prawe koło, przedni prawy błotnik oraz prawy próg.

Likwidację szkody z ramienia pozwanego przejął (...) Spółka Akcyjna w W..

Wysokość odszkodowania została oszacowana przez towarzystwo ubezpieczeń likwidujące szkodę na kwotę 5491,51 zł.

Wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 37.300 zł, zaś po szkodzie 27.700 zł.

Wysokość poniesionej przez powoda D. T. szkody wynosi 20.721,51 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów w postaci akt szkody (k. 65) opinii biegłego z zakresu motoryzacji, mechaniki pojazdów i urządzeń Ł. A. (k. 77 – 120, 144 – 146) oraz zeznań powoda D. T. (k. 165v.)

Sąd obdarzył wiarą zeznania powoda D. T., gdyż są szczere i prawdziwe.

Na wiarę zasługują znajdujące się w aktach szkody dokumenty, albowiem ich autentyczność i rzetelność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd obdarzył wiarą opinię biegłego z zakresu motoryzacji, mechaniki pojazdów i urządzeń Ł. A., gdyż została sporządzona przez osobę posiadającą konieczną i wystarczającą wiedzę w opiniowanym przedmiocie, jest jasna i zawiera odpowiedzi na wszystkie postawione przez Sąd pytania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W sprawie niniejszej bezsporna jest legitymacja bierna pozwanego, który ponosi odpowiedzialność za szkodę wypadkiem komunikacyjnym (art. 123 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – t. jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 473 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 363§1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Do powoda należy wybór likwidacji szkody i w niniejszej sprawie wybrał on naprawienie szkody przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Spór między stronami dotyczy wysokości tej sumy.

„W orzecznictwie przyjęto, że obowiązek ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej polega wprawdzie na zapłacie odszkodowania, a więc na spełnieniu świadczenia pieniężnego (art. 822 § 1 kc), jednak poszkodowany może, według swojego wyboru, żądać od ubezpieczyciela zapłaty kosztów hipotetycznej restytucji albo zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej ustalonej zgodnie z metodą różnicy (...). Powstanie roszczenia z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego, a tym samym zakres odszkodowania, nie zależą od tego, czy poszkodowany dokonał restytucji i czy w ogóle ma taki zamiar. Odpowiada ono niezbędnym i ekonomicznie uzasadnionym kosztem naprawy, a naprawa dokonana przed uzyskaniem świadczenia od ubezpieczyciela, jej koszt i faktyczny zakres nie ma zasadniczego wpływu na sposób ustalania wysokości odszkodowania. (...) Poszkodowany w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, w przypadku szkody częściowej, może żądać odszkodowania w wysokości odpowiadającej niezbędnym i uzasadnionym ekonomicznie kosztem przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, także wtedy, gdy naprawy nie dokonał i sprzedał pojazd w stanie uszkodzonym. Zbycie rzeczy jest uprawnieniem właściciela tak samo, jak korzystanie z niej. Skorzystanie z tego uprawnienia nie może ograniczać wysokości należnego poszkodowanemu odszkodowania, gdyż ubezpieczyciel sprawcy szkody powinien wyrównać uszczerbek w majątku poszkodowanego do pełnej wysokości szkody. Poszkodowany nie może żądać zapłaty kosztów (hipotetycznej) restytucji tylko w sytuacji, w której przywrócenie stanu poprzedniego byłoby niemożliwe albo pociągało za sobą nadmierne trudności lub koszty. Koszty naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nieprzewyższające jego wartości sprzed wypadku, nie są jednak nadmierne w rozumieniu art. 363 § 1 kc” (zob. Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 11 kwietnia 2019 r.; III CZP 102/18; LEX 2647167). Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę w całości podziela stanowisko wyrażone w powyższym postanowieniu Sądu Najwyższego.

Z opinii biegłego z zakresu motoryzacji, mechaniki pojazdów i urządzeń Ł. A. wynika, iż koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powoda wynosi 20.721,51 zł. Kwota ta obejmuje naprawę oryginalnymi częściami zamiennymi producenta oraz koszty naprawy w nieautoryzowanej stacji obsługi ze średnią stawką 115 zł za jedną godzinę pracy.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do przyjęcia, iż powodowi nie przysługuje prawo uzyskania odszkodowania odpowiadającego kosztem naprawy pojazdu oryginalnymi częściami zamiennymi producenta.

Należy również zauważyć, iż zgodnie z poglądem wyrażonym w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 roku w sprawie III CZP 85/11 (OSNC 2013/3/37) to na ubezpieczycielu ciąży ciężar udowodnienia, iż wartość pojazdu wzrośnie w wyniku jego naprawy oryginalnymi częściami zamiennymi.

Jak wynika z ustalonego powyżej stanu faktycznego koszty naprawy pojazdu ustalone przez Sąd nie są nadmierne, zaś pozwany nie udowodnił, iż naprawienie szkody przez zapłatę odszkodowania w wysokości wskazanej w pozwie doprowadzi do wzbogacenia powoda.

Wysokość odszkodowania ustalona przez biegłego wynosi 20.721,51 zł. Po uwzględnieniu odszkodowania wypłaconego w postępowaniu likwidacyjnym pozostaje kwota 15.230 zł. Żądana w pozwie kwota odszkodowania jest mniejsza i wynosi 14.648,34 zł i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda D. T.. Od kwoty tej Sąd zasądził ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia 10 maja 2018 roku do dnia zapłaty. Początkową datą naliczania odsetek jest pierwszy dzień po upływie 30 - dniowego terminu na spełnienie świadczenia liczonego od dnia doręczenia odpisu pozwu w dniu 9 kwietnia 2018 roku.

Ponieważ powód cofnął pozew co do żądania zasądzenia kwoty 400 zł Sąd na podstawie art. 355§1 kpc umorzył postępowanie w tej części żądania.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

Ponieważ powód uległ tylko w nieznaczącej części swego żądania Sąd obciążył pozwanego w całości kosztami procesu i zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 5.387 zł. Na kwotę powyższą składa się kwota 770 zł opłaty od pozwu, kwota 1000 zł zaliczki na koszty opinii biegłego (k. 30), kwota 17 zł kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 3.600 zł kosztów zastępstwa procesowego ustala na podstawie §6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015r., poz. 1800 z późn. zm.).

Ponieważ kwota 219,75 zł tytułem kosztów opinii biegłego z zakresu motoryzacji, mechaniki pojazdów i urządzeń została poniesiona tymczasowo przez Skarb Państwa (Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim) Sąd na podstawie art. 113 ust 1 ustawy 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. poz. 785 z późn. zm.) nakazał ją ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa.

Z przytoczonych wyżej względów i z mocy powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.